

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu: **Ing. V. K., L.**, zast. JUDr. M. T. ml., advokátom, S. proti žalovanej: **JUDr. I. S.**, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu K. I., s. r. o. v konkurze, **o zaplatenie sumy 10 751,51 eur s príslušenstvom**, o námietke žalobcu o vecnej nepríslušnosti, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 3 Cbi 1/2010-65 zo dňa 29. júla 2011, jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 3 Cbi 1/2010-65 zo dňa 29. júla 2011 **z r u š u j e** s tým, že vo veci **j e p r í s l u š n ý Okresný súd Košice I.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 3 Cbi 1/2010-65 zo dňa 29. júla 2011 rozhodol tak, že námietke žalobcu o vecnej príslušnosti Krajského súdu v Košiciach nevyhovel.

V dôvodoch uznesenia uviedol, že žalobou doručenou Okresnému súdu Košice I. zo dňa 04. 08. 2009 žalobca navrhol, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 10 751,51 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody pozostávajúcej z inflačného znehodnotenia majetku vo výške 49% zo žalovanej sumy a na náhradu trov konania. Za základnú otázku, ktorá je predmetom napadnutého uznesenia označil opätovne namietanú vecnú príslušnosť Krajského súdu v Košiciach, naposledy namietanú v prípise zo dňa 26. 07. 2011, v ktorom bolo uvedené, že súd neobdržal rozhodnutie súdu o jeho námietke. Citoval ustanovenia § 372n O. s. p., § 88 ods. 1 písm. j/ O. s. p. v znení účinnom od 31. 12. 2005 a konštatoval, že v danom prípade sa jedná o spor o náhradu škody, ktorá mala žalobcovi vzniknúť ako zamestnancovi spoločnosti F., V., s. r. o,

ktorý podnikal v priestoroch spoločnosti K. I., s. r. o. a ktorú mala spôsobiť žalovaná správkyňa konkurznej podstaty úpadcu K. I., s. r. o., keďže mu povedala, že ním označený majetok zapísala do konkurznej podstaty úpadcu a následne zistil, že tomu tak nie je. Konkurz na majetok uvedeného úpadcu bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 03. 08. 1998. Ďalej konštatoval, že tunajší súd má za to, že vzhľadom na uvedený predmet sporu a skutočnosť, že konkurz na majetok úpadcu K. I., s. r. o., ktorého správkyňa konkurznej podstaty je v tomto konaní žalovanou, bol vyhlásený do 31. 12. 2005, jedná sa o spor vyvolaný a súvisiaci s konkurzom, na prejednanie ktorého je daná vecná príslušnosť tunajšieho súdu. S poukazom na uvedené, námietke vecnej nepríslušnosti nevyhovel.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote sa odvolal žalobca prostredníctvom jeho právneho zástupcu podaním doručeným súdu 19. 08. 2011 a označil napadnuté uznesenie za nesprávne. S poukazom na vyjadrenie žalobcu, ktoré v prílohe odvolania priložil, navrhol odvolaciemu súdu rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zrušiť a vec postúpiť Okresnému súdu Košice I. ako vecne príslušnému súdu na rozhodnutie v tejto veci.

Z obsahu podania koncipovaného priamo žalobcom v jeho podaní zo dňa 12. 08. 2011 vyplýva, že žalobca vyslovil nesúhlas, že jeho nárok na náhradu škody je žalobou vyvolanou alebo súvisiacou s konkurzným konaním a to bez ohľadu na to, že žalovanou je správkyňa konkurznej podstaty. Poukázal na zjednocujúce stanovisko obchodného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. 03. 1999, sp. zn. Obpj 1/99 a namietal, že konajúci súd sa ani stručnou argumentáciou nevysporiadal s jeho námietkou ale iba všeobecne poukázal na ustanovenie § 88 ods. 1 písm. j/ O. s. p., a teda podľa žalobcu, takýmto prístupom mu súd odobral možnosť konať pred súdom. Uviedol, že v jeho prípade ide o základ žaloby podľa § 780 písm. b/ O. s. p., kedy sa domáha na podklade porušenia jeho práva, ktorého sa dopostila správkyňa konkurznej podstaty. Medzi nezákonným spôsobom správkynne konkurznej podstaty a zákonom o konkurze a vyrovnaní niet podľa žalobcu žiadnej väzby. Keďže tento majetok nebol do súpisu zapísaný, žiaden spôsob naloženia s ním správkynou sa nemohol premietnuť ako aktívum v prospech konkurznej podstaty, a preto žalobca žiada náhradu škody, ktorá nemôže mať žiaden dopad na konkurznú podstatu. Žalobca je názoru, že správkyňa konkurznej podstaty je povinná postupovať v súlade so zákonom a odbornou starostlivosťou a osobnou zodpovednosťou za škody spôsobené porušením jej povinností. V danom prípade však ide o porušenie tretej osoby, nie účastníka konkurzného konania a ani nie konkurzného veriteľa. Z uvedeného dôvodu žalobca je názoru, že stanovisko

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Obpj je potrebné vykladať extenzívne nielen vo vzťahu k žalobám o určenie vlastníctva veci ale so základom žaloby podľa § 80 písm. b/ O. s. p., ktoré by mohli vzniknúť a v prípade, že by konkurz na majetok vyhlásený nebol. S poukazom na ustanovenie § 247, § 248 a ďalších ustanovení Trestného zákonníka uviedol, že je možné, že správca konkurznej podstaty sa môže dopustiť trestného činu, o ktorej skutočnosti sa žalobca domnieva, a preto žalobu podal proti správkyni konkurznej podstaty ako proti fyzickej osobe. S odvolaním sa na analogické konania podľa žalobcu nejde o incidenčný spor. Podľa žalobcu konanie správkyni konkurznej podstaty, ktorým konaním sa zmocnila jeho majetku a nezapísala ho do konkurznej podstaty, nemá žiaden súvis s konkurzným konaním. Len pre objasnenie termínov, ktoré použil žalobca dodal, že bolo začaté trestné stíhanie vo veci krádeže majetku, ktoré bolo vzhľadom na prehlásenie správkyni konkurznej podstaty zastavené, že jeho majetok zapísala do konkurznej podstaty a že PZ si lživosť tohto tvrdenia neoveril, neskorší rozsudok zamietajúci z dôvodu nezapísania jeho majetku do KP a z dôvodu, že prokuratúra tento fakt, ako nový dôkaz odmietla. Z uvedeného dôvodu navrhol napadnuté uznesenie zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je právne dôvodné.

Predmetom odvolania je, či prvostupňový súd rozhodol v súlade s ustanoveniami § 372n O. s. p. a § 88 ods. 1 písm. j/ O. s. p., keď námietke vznesenej žalobcom o vecnej nepríslušnosti nevyhovet.

Ustanovenia § 372n O. s. p. pojednáva o tom, kedy je ktorý súd v sporoch vyvolaných a v súvisiacich s konkurzom a vyrovnaní príslušný vo veci konať a ustanovenie § 88 písm. j/ O. s. p. pojednáva o tom, kedy je namiesto všeobecného súdu odporcu na konanie príslušný súd v obvode, ktorého má dlžník sídlo alebo miesto podnikania.

V danej veci však žalobca podľa jeho tvrdenia žalobu podal voči správkyni konkurznej podstaty, ako náhradu škody súvisiacu s jej konaním, ktoré podľa žalobcu nemá žiaden súvis s konkurznou podstatou. Žalobca si jeho nárok na náhradu škody uplatňuje voči žalovanej ako fyzickej osobe, ktorá bola zároveň správkyniou konkurznej podstaty ale jeho nárok na náhradu škody s konkurznou podstatou nesúvisí. Zo žaloby nie je zrejmé, že by uplatnená

údajná škoda žalobcovi vznikla v súvislosti s vyvolaným konkurzom. Ide o náhradu škody voči správkyňi konkurznej podstaty ale nie v súvislosti s plnením jej povinnosti voči úpadcovi alebo jedného z konkurzných veriteľov. Predmetom žaloby je nárok na náhradu škody spôsobenej nie účastníkovi konkurzného konania, nejde o spor vyvolaný konkurzom a preto prvostupňový súd pochybil, keď vznesenej námietke žalobcom nevyhovel.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedeného dôvodu napadnuté uznesenie podľa § 221 O. s. p. zrušil s tým, že vo veci je príslušný konať Okresný súd Košice I.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 13. septembra 2011

JUDr. Jana Zemaníková. v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková